

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 000427 11 Кжж
Бања Лука, 26.4.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Биљане Томић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д. М., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби оптуженог, изјављеној против пресуде Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 000427 11 Кжж од 14.10.2010. године, након одржане сједнице трећестепеног вијећа, којој су присуствовали оптужени и његов бранилац, адвокат Д. Т. из С., а у одсуству уредно обавјештеног републичког тужиоца, донио је дана 26.4.2011. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба оптуженог Д. М. и потврђује пресуда Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 000427 10 Кжж од 14.10.2010. године.

Образложење

Побијаном пресудом Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 000427 10 Кжж од 14.10.2010. године, која је донесена након укидања првостепене пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 000427 08 К од 29.5.2009. године (којом је оптужени ослобођен од оптужбе), и одржаног претреса пред овим судом, оглашен је кривим Д. М., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју је урачунато вријеме проведено у притвору од 12.9.2008 до 10.10.2008. године. На основу члана 224. став 5. у вези са чланом 62. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности одузимања опојне дроге-хероин у количини од 2.024,83 грама. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку-Пречишћени текст (у даљем тексту: ЗКП-Пречишћени текст), оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучно посебним рјешењем, те паушала у износу од 200,00 КМ.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио оптужени, због битних повреда одредаба кривичног поступка те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе.

Одговор на жалбу није поднесен.

У сједници трећестепеног вијећа Врховног суда Републике Српске, која је одржана у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП-Пречишћени текст, у одсуству уредно обавјештеног републичког тужиоца, бранилац оптуженог је изложио жалбу, остајући код разлога и приједлога из исте, које је оптужени подржао.

Испитујући побијану пресуду у дијелу који се побија жалбом, у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 332. став 2. ЗКП-Пречишћени текст, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Неосновани су приговори изнесени у жалби оптуженог да је побијана пресуда заснована на незаконитим доказима, те да је тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП-Пречишћени текст.

Наиме, супротно аргументима из жалбе, ово вијеће налази да је правилан став изнесен у побијаној пресуди, да се законитост у провођењу посебне истражне радње надзора и техничког снимања телекомуникација (са аспекта могућности изрицања казне затвора од три године или теже казне), цијени према времену предузимања те радње (у конкретном случају одређена рјешењем судије за предходни поступак од 07.02.2008., 06.3.2008. и 04.4.2008. године, због кривичног дјела из члана 224. став 2. у вези са ставом 1 КЗ РС), а не према каснијој, блажој измјени правне квалификације дјела, која је услиједила по измјењеној оптужници од 26.02.2009. године (којом се оптужени терети за кривично дјело из става 1. члана 224. КЗ РС).

Надаље, ово вијеће прихвата разлоге дате у побијаној пресуди за закључак да је претрес куће З. С. (дједа оптуженог) извршен на законит начин и у складу са одредбом члана 120. став 1. и 2. ЗКП-Пречишћени текст, јер је та радња предузета на основу усмене наредбе судије за предходни поступак од 16.4.2008. године, што потврђује извјештај о извршеном претресу и садржај наредбе о претресању ЦЈБ Б. - Одјељење ... број 12-02/6-239-334/08 од 16.4.2008. године, која је донесена у складу са одредбом члана 121. став 2. ЗКП-Пречишћени текст, па каснији пропуст и непоступање у складу са одредбом члана 120. став 3. цитираног Закона судије за предходни поступак, не утиче на валидност раније предузете законите радње претреса.

Надаље, законитост ове радње у жалби се оспорава и тврдњом да је претрес предметне куће извршен без присуства свједока, међутим, такве тврдње немају упоришта у садржају предметног записника о претресу од 16.4.2008. године, који су без примједби и уз предходна упозорења, потписали свједоци М. Б. и М. С., као и држалац стана, и тиме потврдили своје присуство приликом предузимања ове радње.

Приговорима из ове жалбе се не може оспорити правилност и потпуност чињеничних утврђења и на њима изведен закључак побијане пресуде, да је оптужени починио кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС, на начин како је то описано у изреци побијане пресуде.

Такав закључак је резултат правилне анализе свих спроведених доказа пред првостепеним судом, које је претресно вијеће овог суда прихватило као доказе у смислу одредбе члана 331. став 2. ЗКП-Пречишћени текст, и њихове оцјене на начин како је то прописано одредбом члана 295. став 2. истог Закона. Правилно се у образложењу побијане пресуде анализира сваки доказ појединачно, дакле, чињеница да је у породичној кући З. С., у коју је повремено долазио и оптужени као његов унук, пронађена опојна дрога хероин (резултати хемијског вјештачења у КТЦ Б. Ј.), те исказ свједока Д. С. из истраге, када тврди да је пронађену дрогу оставио управо њен унук-оптужени, а која свједокиња није дала прихватљиве разлоге за измјену исказа на главном претресу, осим очигледног настојања да у овом поступку олакша положај свог унука, оптуженог.

Све наведено претресно вијеће овог суда правилно доводи у међусобну повезаност са доказима прибављеним посебним истражним радњама надзора и техничког снимања телекомуникација, и то кроз садржај тонског записа телефонских разговора са свједоком П. Б., те садржај пресретнутих СМС порука које је оптужени послао свједоку С. М., као и њиховим исказима, те исказом свједока А. С., налазеће да ти контакти јасно асоцирају на опојну дрогу и неовлаштени промет исте, како се то правилно закључује у побијаној пресуди. Дате разлоге за такав закључак, као мјеродавно образложене, овај суд прихвата у цјелости и њихова правилност се не може довести у сумњу аргументима из жалбе кроз тврдњу да је „предмет трговине“, како се то дефинише у жалби, било ломљено злато, а не опојна дрога.

Надаље, у одредби члана 99. став 1. Закона о спречавању и сузбијању злоупотребе опојних дрога („Службени гласник БиХ“, број 8 од 07.02.2006. године), је прописано да ступањем на снагу овог закона престају да важе одредбе закона у Федерацији БиХ, РС и Б. Д. БиХ, које уређују питања из члана 2. тачке 2., 3. и 4. овог закона. Ради тога је без основа тврдња из жалбе да је доношењем овог Закона престао да важи Закон о производњи и промету опојних дрога („Службени гласник Републике Српске“, број 110 од 20.12.2003. године), и примјењени члан 4. тог Закона.

Овај суд је испитао побијану пресуду и у погледу одлуке о казни, у смислу одредбе члана 322. ЗКП-а, дакле, у оквиру принципа проширеног дејства жалбе.

Претресно вијеће овог суда је правилно утврдило све олакшавајуће и отежавајуће околности које су од значаја за врсту и висину казне и тим околностима је дат правилан значај. Имајући у виду општа правила о одмјеравању казне из одредбе члана 37. став 1. КЗ РС, те законом прописану казну затвора за почињено кривично дјело неовлашћене производње и промета

опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС (од 1 до 10 година), овај суд налази да је казна затвора у трајању од 3 (три) године, која је изречена побијаном пресудом, сразмјерна тежини почињеног дјела, степену кривичне одговорности оптуженог и његовој досадашњој осуђиваности, те другим околностима које су од значаја за висину казне и да је та казна потребна и довољна мјера казне за остварење сврхе кажњавања, прописане одредбом члана 28. КЗ РС.

На основу наведеног жалба оптуженог није основана, па је примјеном члана 324. став 1. ЗКП-Пречишћени текст, одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар

Софија Рибич

Предсједник вијећа

Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић